

บทที่ 5

การสรุปและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการศึกษาถึงเรื่องการวิเคราะห์กลวิธีและข้อผิดพลาดที่ปรากฏขึ้นในการล่ามแบบต่อเนื่องในระหว่างการล่ามในหัวข้อทางภาษาจากภาษาไทยไปเป็นภาษาอังกฤษ โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย 2 ข้อ คือ การวิเคราะห์กลวิธีที่ล่ามนำมาใช้ในการล่ามแบบต่อเนื่องทั้งในระดับคำ วลีหรือประโยค และการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดที่ปรากฏขึ้นจากการใช้กลวิธีในการล่ามต่อเนื่อง โดยมีขั้นตอนในการเก็บข้อมูลโดยการ คัดต่อข้อใช้ข้อมูลบันทึกเทปการล่ามแบบต่อเนื่องจากทางโบสถ์เพื่อนำมาใช้ในการศึกษา และจึงทำการถอดข้อความและเนื้อหาทั้งหมดในเทปออกมาเป็นแบบบันทึกลงในไฟล์เอกสาร ซึ่งแบบบันทึกดังกล่าวได้รับการตรวจสอบแก้ไข และปรับปรุงข้อมูลและความถูกต้องจากเจ้าของภาษาเรียบร้อยแล้ว หลังจากนั้นจึงได้เริ่มทำการแบ่งข้อมูลที่ได้ออกมาโดยรวมข้อมูลทั้งในส่วนภาษาไทยและภาษาอังกฤษไว้ด้วยกัน และทำการศึกษวิเคราะห์กลวิธีที่พบจากกรอบกลวิธีที่กำหนดไว้แล้วจึงศึกษารูปแบบของข้อผิดพลาดที่พบจากกรอบข้อผิดพลาดที่กำหนดไว้ หลังจากนั้นจึงทำการศึกษาข้อผิดพลาดอีกครั้งโดยรวมเนื้อหาในระดับหน่วยย่อยไว้เป็นระดับวจนะโดยแบ่งตามหัวข้อที่มีการเทศนากันในขณะนั้น แล้วจึงศึกษาข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในระดับวจนะอีกครั้ง เพื่อสังเกตความแตกต่างที่เกิดขึ้นจากการศึกษาแบบแบ่งตามหน่วยการล่าม

1. ผลจากการวิจัยในส่วนของกลวิธีทางการล่ามแบบต่อเนื่องนั้นพบว่า กลวิธีที่มีการใช้มากที่สุดคือกลวิธี Literal Interpretation ซึ่งมีปรากฏให้เห็นมากที่สุด ตามมาด้วยการใช้กลวิธี Non-literal Interpretation อันได้แก่ กลวิธี Omission ซึ่งถือว่าเป็นกลวิธีที่มีการใช้บ่อยครั้งที่สุด ตามด้วยกลวิธี Approximation และกลวิธี Filtering ในขณะที่มีกลวิธี Explanation เป็นกลวิธีที่พบว่ามีการใช้ น้อยที่สุด จากการศึกษายังพบลักษณะของกลวิธีนอกเหนือจากกรอบที่กำหนดไว้อีกด้วย ซึ่งก็คือ ลักษณะของการถ่ายทอดความหมายซึ่งไม่ตรงกับหน่วยของการล่ามนั้น

2. ผลจากการวิจัยในส่วนของข้อผิดพลาดที่เกิดจากการล่ามต่อเนื่องนั้นพบว่า ข้อผิดพลาดที่มีปรากฏให้เห็นมากที่สุดคือข้อผิดพลาดที่เกิดจากกลวิธี Substitution โดยมีข้อผิดพลาดที่เกิดจากกลวิธี Addition ปรากฏให้เห็นน้อยที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลการวิเคราะห์หัตถวิธีในการล่ามพบว่ากลวิธี Literal Interpretation ซึ่งเป็นกลวิธีที่ประยุกต์มาใช้จากกลวิธีของลาร์สัน (Larson, 1984 อ้างถึงใน ดวงตา สุพล, 2541, หน้า 12 – 15) ถือได้ว่าเป็นกลวิธีที่มีการใช้น้อยที่สุด โดยการใช้กลวิธี Literal Interpretation ของผู้ล่ามนั้นจะมีการใช้ทุกครั้งที่มีการล่ามเนื้อหาในระดับคำ และจะมีการใช้น้อยลงเป็นลำดับตามความยาวของเนื้อหาในภาษาต้นฉบับ ซึ่งจากผลการวิจัยนั้นเห็นได้ว่าเมื่อผู้ล่ามมีการถ่ายทอดความหมายในภาษาต้นฉบับในระดับที่วลี จะมีการใช้กลวิธี Literal Interpretation น้อยลงและต้องมีการนำกลวิธี Non-literal Interpretation มาใช้มากขึ้น ซึ่งเมื่อผู้ล่ามต้องถ่ายทอดความหมายในระดับประโยค ก็ยังมีการใช้กลวิธี Literal Interpretation น้อยลงไปอีกในขณะที่จะยังมีการใช้กลวิธี Non-literal Interpretation มากขึ้นตามไปด้วย ผลการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ายิ่งหน่วยการล่ามมีความซับซ้อนหรือความยาวเพิ่มมากขึ้น ผู้ล่ามก็จะมีการใช้กลวิธี Literal Interpretation เพียงอย่างเดียวไม่ได้ แต่ต้องมีการใช้กลวิธี Non-literal Interpretation มาแทนมากขึ้น

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นได้ว่าการถ่ายทอดความหมายด้วยกลวิธี Literal Interpretation จะมีการใช้น้อยลงเมื่อผู้ล่ามต้องมีการถ่ายทอดความหมายในหน่วยการล่ามที่มีความซับซ้อนมากขึ้น ผู้ล่ามจะต้องมีการใช้กลวิธี Non-literal Interpretation เข้ามาช่วยในการถ่ายทอดความหมายมากขึ้นตามไปด้วย จากตัวอย่างของหน่วยการล่ามในระดับคำเช่น คำว่า อาเมน ซึ่งผู้ล่ามสามารถถ่ายทอดความหมายออกมาว่า Amen ได้ทันที โดยไม่ต้องพึ่งพากลวิธีใด ๆ ในขณะที่หน่วยการล่ามที่มีความยาวและซับซ้อนขึ้น ผู้ล่ามยังต้องใช้เวลาพิจารณามากยิ่งขึ้น ดังนั้นในหน่วยการล่ามที่มีเนื้อหายาวขึ้น ผู้ล่ามจึงต้องมีการใช้กลวิธี Non-literal Interpretation เข้ามาช่วยในการถ่ายทอดความหมายด้วย

เมื่อศึกษาถึงกลวิธี Non-literal Interpretation แล้วพบว่าตามกลวิธีที่ถูกนำเสนอโดยนักวิจัยท่านอื่น เช่น Omission ซึ่งนำเสนอโดยนิสกา (Niska, 1998) มีปรากฏให้เห็นมากที่สุดในการใช้กลวิธี Non-literal Interpretation ทั้งหมดที่มีอยู่ ซึ่งสอดคล้องกันกับงานวิจัยของ คานจิและชิยับ (Khanji & Shiyab, 2000) ซึ่งมีการศึกษาการใช้กลวิธีในการล่ามแบบจับพลัน โดยในการศึกษานั้นได้พบว่า กลวิธี Omission หรือ Skipping ตามที่มีการอ้างอิงไว้ในงานวิจัยดังกล่าว นั้นเป็นกลวิธีที่มีการนำมาใช้โดยผู้ล่ามมากที่สุด อันแสดงให้เห็นว่าผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ คานจิและชิยับ เช่นเดียวกัน โดยในการวิจัยครั้งนี้ พบว่ากลวิธี Omission เป็นกลวิธีที่มีการนำมาใช้มากที่สุด ซึ่งการใช้กลวิธีนี้ มักจะทำให้รูปประโยคที่มีสั้นลงหรืออาจจะใช้เพื่อละเนื้อหาบางส่วนที่มีความซ้ำซ้อน หรือเนื้อหาบางส่วนที่สามารถเข้าใจได้อยู่แล้วในบริบทนั้น ๆ เช่น

“อาจารย์ปาโลเองก็เป็นอีกคนบุคคลหนึ่ง” นั้น ล่ามได้ทำการละคำว่า “อาจารย์” ออกไปในภาษาเป้าหมาย ทำให้เนื้อหาในภาษาเป้าหมายเหลือว่า Paul is another example. ซึ่งแม้ในบริบทดังกล่าวจะไม่มี การถ่ายทอดคำว่าอาจารย์ออกมาในภาษาเป้าหมายด้วย ผู้ฟังก็ยังสามารถรู้ได้อยู่ดีว่าบุคคลนั้นเป็นใคร จากผลการศึกษาจึงสามารถสรุปได้ว่ากลวิธี Omission นั้นเป็นกลวิธีที่ถูกใช้มากที่สุด สาเหตุเนื่องมาจากการถ่ายทอดความหมายของผู้ล่ามในแต่ละครั้งนั้น เพื่อให้เนื้อหาสั้นลงหรือลดเวลาการถ่ายทอดความหมาย หรือแม้แต่เพื่อช่วยคัดเนื้อหาส่วนที่ซ้ำหรือยาวเกินไปออกไป ผู้ล่ามจึงมีการใช้กลวิธีดังกล่าวเข้ามาช่วย ซึ่งการใช้กลวิธีดังกล่าวจะช่วยให้ผู้ล่ามสามารถถ่ายทอดความหมายออกมาได้ โดยไม่ต้องถ่ายทอดทุกถ้อยคำของภาษาต้นฉบับออกมาทั้งหมด แต่ก็ยังสามารถสร้างความเข้าใจให้กับผู้รับฟังได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องถ่ายทอดเนื้อหาในส่วนที่มีความยาวมาก ผู้ล่ามมักจะยังมีการใช้กลวิธีดังกล่าวมากขึ้นตามไปด้วย อย่างไรก็ตามการใช้กลวิธีดังกล่าวยังอาจใช้เพื่อช่วยให้ผู้ล่ามสามารถรับมือกับเนื้อหาของภาษาต้นฉบับที่มีความยาวมาก เพื่อให้เนื้อหาในภาษาเป้าหมายสั้นลงตามที่คานจิและชิยบอธิบายไว้ในงานวิจัยของพวกเขา

นอกเหนือจากกลวิธี Omission ที่มีการนำมาใช้ จากผลการวิจัยพบว่ากลวิธี Approximation ซึ่งเป็นกลวิธีที่แทนที่ความหมายของคำหรือวลีหรือแม้กระทั่งเนื้อหาบางส่วนด้วยคำอื่นที่มีความหมายไม่ตรงกับต้นฉบับเสียทีเดียว โดยกลวิธีนี้มีการใช้มากรองลงมาจากการใช้กลวิธี Omission โดยกลวิธี Approximation ใช้ในการแทนที่เนื้อหาบางส่วนด้วยคำที่ความหมายไม่เหมือนต้นฉบับ แต่ก็สามารถใช้ถ่ายทอดความหมายได้ตามแบบภาษาต้นฉบับ โดยไม่ทำให้ความหมายโดยรวมเสียไป เช่น “จะไม่เดินด้วยความฝืนใจ” ล่ามแทนคำว่าเดินด้วยคำอื่นแทนตามในภาษาเป้าหมาย They will not **do thing** unwillingly. ซึ่งคำว่าเดินกับคำว่า do thing นั้นมีความหมายแตกต่างกัน แต่ในบริบทนี้สามารถนำมาใช้ได้เท่ากันกับภาษาเป้าหมาย ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของคานจิและชิยบ (Khanji & Shiyab, 2000) ซึ่งพบว่า Approximation เป็นลักษณะของกลวิธีที่มีการใช้มากที่สุดรองลงมาจาก Omission โดยสาเหตุของการใช้กลวิธีดังกล่าว นั้น มาจากการที่ผู้ล่ามต้องการแทนคำบางคำในภาษาต้นฉบับซึ่งอาจจะไม่มีคำในภาษาเป้าหมายที่เหมือนกัน หรือใกล้เคียงด้วยคำอื่นแทน อย่างไรก็ตามการใช้กลวิธี Approximation อาจเกิดจากการที่ผู้ล่ามไม่ทราบหรือเข้าใจผิดถึงเนื้อหาในภาษาต้นฉบับ ทำให้เลือกใช้คำหรือเนื้อหาแทนที่ซึ่งมีความแตกต่างกันกับภาษาต้นฉบับ โดยการใช้กลวิธีดังกล่าวช่วยให้ผู้ล่ามสามารถถ่ายทอดความหมายได้สมบูรณ์ในภาษาเป้าหมาย โดยเนื้อหาอาจจะแตกต่างไปจากภาษาต้นฉบับบ้างก็ตาม ซึ่งการใช้กลวิธีดังกล่าวเองยังอาจรวมไปถึงการใช้เมื่อผู้ล่ามไม่สามารถและไม่มีเวลาพอที่จะหาคำมาใช้ในเนื้อหานั้น ๆ ได้ตามที่อ้างถึงในงานวิจัยของคานจิและชิยบ

อีกกลวิธีหนึ่งซึ่งพบในการศึกษาครั้งนี้คือกลวิธี Filtering ซึ่งกลวิธีนี้ใช้ในการสรุปความเนื้อหาของประโยคนั้น ๆ ให้สั้นลง แต่ยังคงไว้ซึ่งใจความของภาษาต้นฉบับ ตามผลการวิจัยของคานจิและชิยบ (Khanji & Shiyab, 2000) กล่าวว่า Filtering เป็นกลวิธีที่ล่ามมักจะนำมาใช้เพื่อให้สามารถถ่ายทอดความหมายได้สั้นและกระชับขึ้น แต่ยังคงสามารถถ่ายทอดความหมายของภาษาต้นฉบับได้ ซึ่งกลวิธีนี้มีปรากฏให้เห็นในระหว่างการล่ามครั้งนี้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของคานจิและชิยบ (Khanji & Shiyab, 2000) ตัวอย่างเช่น “มีพ่อแม่คนไหนที่เงินมากเกินไป ที่อุ้มลูกเวลาหอมแก้มลูกต้องเอาไป วังเข้าไปในห้องน้ำและหอมแก้มลูก โอ้ว พ่อรักลูกจังเลย” จะเห็นว่าเนื้อหาในภาษาต้นฉบับหน่วยนี้เป็นประโยคที่ยาวมาก แต่ใจความสำคัญคือการพยายามจะสื่อว่าเป็นการแสดงความรักต่อลูก ล่ามจึงถ่ายทอดออกไปว่า “Is there anyway...any parents who need to feel awkward when he or she want to express love to the child.” ซึ่งในส่วนที่ย้ำเอาไว้ หมายถึงต้องการจะแสดงความรักต่อลูก แม้จะไม่ได้ถ่ายทอดทุกถ้อยคำของภาษาต้นฉบับออกมา แต่ก็ยังสื่อความหมายของต้นฉบับได้ครบถ้วน สาเหตุที่ผู้ล่ามใช้กลวิธีดังกล่าวนี้ขึ้นพบว่าเกิดจากการที่ผู้ล่ามอาจไม่สามารถอธิบายเนื้อหาที่ได้ยินมาหรืออาจไม่ต้องการอธิบายเนื้อหาทั้งหมด แต่ใช้การอธิบายโดยการสรุปความเอา ซึ่งกลวิธีดังกล่าวจะมีให้เห็นมากในระดับประโยค โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อภาษาต้นฉบับมีการถ่ายทอดเนื้อหาโดยการบรรยาย ทำให้ผู้ล่ามเองต้องมีการใช้กลวิธีนี้เข้ามาช่วยสรุปเนื้อหาดังกล่าวตามตัวอย่างข้างต้น ซึ่งช่วยให้ผู้ล่ามสามารถถ่ายทอดภาษาเป้าหมายได้สั้นลง แต่ยังคงได้เนื้อหาที่ผู้พูดในภาษาต้นฉบับต้องการสื่อ ซึ่งการใช้กลวิธีดังกล่าวนี้จะเห็นได้ว่าผู้ล่ามไม่ได้พบปัญหาเรื่องของความหมาย แต่ใช้กลวิธีนี้เพื่อช่วยถ่ายทอดให้เนื้อหาสั้นลงและกระชับกว่าเดิม ตามที่ระบุไว้ในงานวิจัยของคานจิและชิยบ

กลวิธีสุดท้ายที่ใช้ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้คือ Explanation เป็นกลวิธีที่เน้นการอธิบายเนื้อหาบางส่วนในภาษาต้นฉบับออกมาในภาษาเป้าหมาย อาจเนื่องจากไม่มีคำที่สามารถรองรับคำดังกล่าวได้โดยตรงในภาษาเป้าหมาย ตัวอย่างเช่น “เป็นขุนนางชาวจีนก็คือเป่าจิ้นจิ้น” ล่ามถ่ายทอดออกมาว่า “a Chinese officer in the ancient time Bao Qing Tian” เนื่องจากล่ามคิดว่าคำว่าขุนนางนั้น ไม่มีศัพท์ที่มีความหมายโดยตรงในภาษาเป้าหมาย ผู้ล่ามจึงใช้การอธิบายเนื้อหาดังกล่าวแทน ซึ่งกลวิธี Explanation นั้นมีการใช้มากเป็นลำดับที่ 4 และเป็นกลวิธีที่มีปรากฏให้เห็นน้อยที่สุด ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับผลการศึกษานิสก้า (Niska, 1998) แล้วพบว่ามีความคล้ายคลึงกัน เนื่องจากกลวิธี Explanation ในการวิจัยของนิสก้าเองนั้นก็มีการนำมาใช้รองลงมาจาก Omission และ Approximation เช่นกัน กลวิธี Explanation นี้มีการใช้น้อยที่สุดในการศึกษาครั้งนี้ โดยกลวิธีนี้ผู้ล่ามจะใช้เพื่ออธิบายเนื้อหาหรือคำศัพท์เฉพาะต่าง ๆ สอดคล้องกับคำอธิบายของนิสก้า ซึ่งสาเหตุที่

กลวิธีนี้มีการใช้น้อยอาจมาจากการที่ผู้ล่ามอาจมีประสบการณ์ในการล่ามอย่างดี ทำให้ไม่ต้องใช้เวลาในการหาคำอธิบาย ไปจนถึงความยากง่ายของเนื้อหาในการล่ามนั้น อาจจะอยู่ในระดับที่ผู้ล่ามมีประสบการณ์และมีความชำนาญอยู่แล้ว ดังนั้นแม้จะมีการใช้คำหรือศัพท์ใด ๆ ก็ตามโดยผู้พูด ผู้ล่ามจึงไม่จำเป็นต้องให้การอธิบายเพิ่มเติมแต่ก็สามารถหาคำที่เหมาะสมมาเสนอในภาษาเป้าหมายได้ อย่างไรก็ตามเพื่อให้เข้าใจถึงสาเหตุได้อย่างละเอียด การศึกษาเพิ่มเติมโดยเน้นไปที่ประสบการณ์และความรู้ในหัวข้อของการล่ามของผู้ล่าม จึงมีความสำคัญและควรจะมีการศึกษาเพิ่มเติมต่อไปในอนาคต

อย่างไรก็ตามการใช้กลวิธี Explanation อาจใช้เพื่ออธิบายเนื้อหาเพิ่มเติม หรือเพื่อการชี้แจงเอกสารประกอบต่าง ๆ ด้วย ซึ่งขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของผู้ล่ามในระหว่างการดำเนินกิจกรรมการล่าม ยกตัวอย่างเช่น ในหน่วยที่ว่า ประการที่ 3 ข้อคิด นั้นผู้ล่ามถ่ายทอดเนื้อหาออกมาว่า and the third thing that I want to share **is from these passages here**. ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ล่ามอาจมีการชี้แจงหรือนำเสนอด้วยท่าทางหรือเครื่องมืออื่น ๆ นอกเหนือจากการกล่าวโดยวาจาเพียงอย่างเดียว การศึกษาเพิ่มเติมในสถานการณ์การล่ามที่จัดขึ้นจริงจึงมีความสำคัญในการช่วยให้สามารถเข้าใจถึงจุดนี้ได้มากยิ่งขึ้นไป

นอกจากนั้นแล้วจากการศึกษาการอรรถาธิบายแล้วพบว่า มีรูปแบบของกลวิธีที่ไม่สามารถจัดรวมเข้าไว้ในหมวดหมู่ของกลวิธีที่กำหนดไว้ในเบื้องต้นได้ ตัวอย่างเช่น เมื่อผู้พูดมีการกล่าวว่า “เมื่อเรากล่าวถึงคนหนึ่งที่เรามีความรักักดี” ผู้ล่ามถ่ายทอดความหมายในหน่วยดังกล่าวเพียงแต่คำว่า “When...” เท่านั้น โดยไม่ได้มีการถ่ายทอดเนื้อหาใด ๆ ต่อมากว่านี้ ซึ่งลักษณะของการถ่ายทอดความหมายดังกล่าวนี้ทำให้ประโยคไม่ครบถ้วนและไม่สามารถสื่อความหมายใด ๆ ได้เลย ซึ่งแตกต่างจากการใช้กลวิธี Omission ที่มีการละเนื้อหาบางส่วนออกไป แต่ยังสามารถถ่ายทอดความหมายได้ ไม่ว่าความหมายที่ออกมามจะครบถ้วนตามภาษาต้นฉบับหรือไม่ก็ตาม ซึ่งในกรณีนี้จึงเห็นได้ว่าเป็นลักษณะของการใช้กลวิธีที่ไม่ได้กำหนดไว้ในกรอบของการวิจัยในครั้งนี้ อย่างไรก็ตามแม้ในหน่วยดังกล่าวจะมีการใช้กลวิธีดังกล่าวเกิดขึ้น ในหน่วยต่อจากหน่วยนี้นั้นผู้พูดเองจึงมีการกล่าวทวนเนื้อหาในหน่วยที่ผ่านมามีกรอบหนึ่งซึ่งทำให้ผู้ล่ามสามารถกลับมาถ่ายทอดความหมายในหน่วยดังกล่าวได้ถูกต้อง โดยลักษณะของกลวิธีนี้จะคล้ายกับกลวิธี Skipping ซึ่งอ้างถึงในงานวิจัยของ คานจิและชิยบ (Khanji & Shiyab, 2000) และถือเป็นกลวิธี Negative

Achievement Strategy

กลวิธีแบบอื่น ๆ นอกเหนือจากการรอบการวิจัยส่วนต่อมาก็คือ ลักษณะของการถ่ายทอดความหมายซึ่งไม่ตรงกับภาษาต้นฉบับแต่อย่างใด ตัวอย่างเช่น จากภาษาต้นฉบับ “หลังจากสมัยของ

ชาโลมอนนั้นชนชาติอิสราเอลได้แบ่งแยกเป็น 2 ฝ่าย” ผู้ลุ่มถ่ายทอดความหมายออกมาว่า “You know Judas was a loyal to David.” ซึ่งเมื่อนำมาศึกษาแล้วจะเห็นได้ทันทีว่าลักษณะของภาษาต้นฉบับและภาษาเป้าหมายนั้น ไม่มีความสอดคล้องกันเลย ลักษณะของการถ่ายทอดความหมายดังกล่าวนี้ไม่ตรงกับลักษณะของกลวิธีใด ๆ ทั้งสิ้น ซึ่งลักษณะของการถ่ายทอดความหมายเช่นนี้นั้นมีสาเหตุมาจากการที่ผู้ลุ่มไม่สามารถถ่ายทอดความหมายของหน่วยการลุ่มนั้น ๆ ได้ทันที ดังนั้นผู้ลุ่มจึงใช้วิธีการถ่ายทอดความหมายของหน่วยการลุ่มซึ่งต่อเนื่องจากหน่วยก่อนหน้านั้น ๆ ซึ่งหากลองศึกษาย้อนไปถึงหน่วยก่อนหน้านี้จะพบว่ามีความสอดคล้องกับเนื้อหาในหน่วยดังกล่าว ซึ่งในหน่วยต่อมานั้นผู้ลุ่มถ่ายทอดความหมายของหน่วยนี้ออกมาว่า “After the time of...of Solomon Israel was divided into two kingdoms.” แม้ว่าเนื้อหาในภาษาต้นฉบับจะแตกต่างกับภาษาเป้าหมายก็ตามที ซึ่งแม้การถ่ายทอดความหมายจะไม่ตรงแบบหน่วยต่อหน่วยเมื่อมาศึกษาตามหน่วยของการลุ่มต่อละหน่วย ผู้ลุ่มก็ยังสามารถถ่ายทอดความหมายได้ครบถ้วนทั้งหมดโดยไม่เกิดข้อผิดพลาดขึ้น

นอกจากการศึกษาในส่วนของกลวิธีการลุ่มแล้ว การวิจัยครั้งนี้ยังมีการศึกษาข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการใช้กลวิธีการลุ่มอีกด้วย โดยการศึกษานี้ได้เน้นการศึกษาลักษณะของข้อผิดพลาดที่สามารถเกิดขึ้นได้จากการใช้กลวิธี ซึ่งการศึกษาจะทำการศึกษาในระดับขณะ โดยผู้ศึกษาได้ทำการรวมเอาเนื้อหาของหน่วยการลุ่มเข้าไว้ในระดับขณะ ผ่านการคัดเลือกเนื้อหาที่มีเนื้อความในทำนองเดียวกันเข้าไว้ด้วยกัน และจึงศึกษาถึงลักษณะของข้อผิดพลาดที่ปรากฏให้เห็นอันเนื่องมาจากการใช้กลวิธีในการลุ่ม โดยลักษณะของข้อผิดพลาดที่ปรากฏให้เห็นนั้น ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้กลวิธีSubstitution (ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้จากการใช้กลวิธี Approximation และ Filtering) มีปรากฏให้เห็นมากที่สุด โดยมีข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้กลวิธี Omission (ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้จากการใช้กลวิธี Omission) ปรากฏให้เห็นมากในลำดับต่อมาและข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้กลวิธี Addition (ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้จากการใช้กลวิธี Explanation) มีปรากฏให้น้อยที่สุด ซึ่งการศึกษานี้เน้นทำการศึกษาข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในระดับความหมาย (Lexical) ตามการอ้างอิงจากงานวิจัยของดาง (Dang, 2010) ซึ่งการวิจัยดังกล่าวพบว่า ลักษณะของข้อผิดพลาดในการลุ่มในส่วนของความหมายนั้นเป็นลักษณะของข้อผิดพลาดที่มีความร้ายแรงมากที่สุด ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงทำการวิจัยเพื่อค้นหาข้อผิดพลาดโดยเน้นข้อผิดพลาดอันเกิดจากการสื่อความหมายผิดพลาดเป็นจุดประสงค์หลัก

จากการศึกษาแล้วจะพบว่าแม้กลวิธี Omission จะเป็นรูปแบบของกลวิธีที่มีการนำมาใช้มากที่สุดในการศึกษากลวิธีในการลุ่มก็ตาม แต่กลวิธี Approximation และกลวิธี Filtering กลับ

เป็นกลวิธีที่ก่อให้เกิดข้อผิดพลาดได้มากกว่า สาเหตุอันเนื่องมาจากการแทนที่คำหรือสรุปความ
เนื้อหาในบางส่วนนั้น แม้จะมีส่วนช่วยให้ผู้ล่ามสามารถถ่ายทอดความหมายได้ครบตามที่ต้องการ
แต่ในบางครั้งส่วนที่มีการถ่ายทอดออกมานั้นอาจไม่ถูกต้องตามเนื้อหาในภาษาต้นฉบับเสียทีเดียว
ตัวอย่างเช่น ในส่วนของเนื้อหาที่ว่า “เราก็คือฝว่งล้อมไปเพื่อเอาน้ำมาให้ดาวิด” นั้น ผู้ล่ามถ่ายทอด
ออกมาว่า “they just went to the...to the warzone...to the line” ซึ่งจะเห็นได้ว่าความหมายของทั้ง
สองส่วนนั้นแตกต่างกันทันทีระหว่างการตีฝว่งล้อม กับการเข้าสู่สนามรบ ซึ่งจะเห็นได้ว่าเนื้อหา
ในส่วนดังกล่าวนี้มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้แตกต่างกับการวิจัยของ
เกล็นและคณะ (Glenn et al, 2003) พบว่าข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้กลวิธี Omission มีปรากฏให้
เห็นมากที่สุด โดยปัจจัยที่ทำให้ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้กลวิธี Substitution เป็นปัญหามาไปสู่
ข้อผิดพลาดมากกว่า Omission นั้นเนื่องมาจากว่าในระดับงานแล้ว แม้จะมีใช้กลวิธี Omission
เกิดขึ้นในแต่ละหน่วยการล่าม แต่เมื่อมองความหมายของเนื้อหาในระดับงานแล้วยังสามารถ
ถ่ายทอดความหมายได้สอดคล้องตามภาษาต้นฉบับอยู่ ในขณะที่ลักษณะของการใช้กลวิธี
Substitution นั้น หากความหมายส่วนนั้นเกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากภาษาต้นฉบับแล้ว แม้ในส่วน
น้อยก็ตามที่ ย่อมสามารถทำให้ความหมายโดยรวมทั้งหมดเสียไปได้

สาเหตุอันนำไปสู่ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้กลวิธี Substitution นั้นอาจจะมาจากการที่
ผู้ล่ามต้องถ่ายทอดความหมายในเนื้อหาที่ยาวมกเกินไป หรืออาจเกิดจากความไม่รู้ถึงเนื้อหา
ดังกล่าว ซึ่งเมื่อพิจารณาจากการที่กลวิธีที่นำไปสู่การเกิดข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้กลวิธี
Substitution ได้นั้นมักจะมีการนำมาใช้บ่อยที่สุดในหน่วยระดับประโยค ทำให้สามารถสรุปได้ว่า
ข้อผิดพลาดดังกล่าวนี้เกิดขึ้นจากการที่ล่ามต้องถ่ายทอดเนื้อหาที่ยาว ทำให้มีโอกาใช้คำหรือ
เนื้อหาผิดไปจากภาษาต้นฉบับ ซึ่งจากการวิจัยของเกล็นและคณะ (Glenn et al, 2003) พบว่า
ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้กลวิธี Substitution เป็นข้อผิดพลาดที่ปรากฏมากพอสมควร และมี
ผลกระทบต่อความหมายโดยรวมได้ อย่างไรก็ดีเพื่อให้สามารถเข้าใจถึงสาเหตุที่แท้จริงของลักษณะ
ข้อผิดพลาดนี้ได้ นั้น แม้ว่าผลการวิจัยในส่วนดังกล่าวจะแตกต่างกับการวิจัยข้อผิดพลาดของท่าน
อื่น การวิเคราะห์ข้อมูลในระดับงาน เนื้อหาของการศึกษาไปจนถึงประสบการณ์และความรู้ไป
ของผู้ล่าม และปัจจัยประกอบอื่น ๆ เช่น สภาพแวดล้อมในระหว่างการทำงาน จึงถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะ
ช่วยให้สามารถเข้าใจถึงสาเหตุที่แท้จริงอย่างลึกซึ้งซึ่งนำไปสู่การเกิดข้อผิดพลาดดังกล่าวได้

ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้กลวิธี Omission ถือว่ามีปรากฏให้เห็นน้อยกว่า Substitution
ซึ่งแตกต่างกับการใช้กลวิธีที่กลวิธี Omission เป็นลักษณะของกลวิธีที่มีการนำมาใช้มากที่สุด
สาเหตุหลักมาจากการที่การใช้กลวิธี Omission ของผู้ล่ามนั้น โดยส่วนมากแล้วมีเป้าหมายเพื่อทำให้

เนื้อหาในภาษาเป้าหมายสั้นลง และสามารถถ่ายทอดเนื้อหาได้กระชับรัดกุมขึ้น ดังนั้นการใช้กลวิธีดังกล่าวของผู้ล่าจึงกระทำเพื่อลดทอนเนื้อหาในส่วนที่อาจมีความยาวมากเกินไปจนความจำเป็นลงไปได้ ตัวอย่างเช่น “นี่เป็นคำที่เราพบเห็นหรือได้ยินบ่อย ๆ” ซึ่งล่าถ่ายทอดว่า “we have been seeing all these words in many places” จะเห็นได้ว่าผู้ล่ามีการละการถ่ายทอดคำว่า ได้ยิน (hear) ออกไป กระนั้นแล้วผู้ที่ได้รับฟังเนื้อหาเองก็ยังสามารถเข้าใจเนื้อหาได้แม้ไม่ต้องถ่ายทอดความหมายทั้งหมด

อย่างไรก็ตามการใช้กลวิธี Omission เองก็สามารถนำไปสู่ความผิดพลาดได้เช่นกัน หากเนื้อหาที่ผู้ล่าถ่ายทอดออกมานั้นละเอาเนื้อหาสำคัญของภาษาดั้งเดิมไป ตัวอย่างเช่น “ประกาศที่ 3 ข้อคิด รุชผูกพันกับทุกสิ่งที่นาโอมิผูกพัน ข้อที่ 17 บอกว่าแม่ตายที่ไหนดันจะตายที่นั่น จะเออ...บอกว่า ข้อที่ 16 ญาติของแม่จะเป็นญาติของฉันและพระเจ้าของแม่จะเป็นพระเจ้าของฉัน รุชผูกพันกับทุกสิ่งที่นาโอมิผูกพัน” ล่าถ่ายทอดออกมาว่า “the third thing that I want to share is from this passages here and Ruth was loyal to everything that Naomi was loyal to. At the end of verse 16 the bible says your people will be my people and your God my God.” ซึ่งจะเห็นได้ว่าผู้ล่ามีการละเนื้อหาในส่วนภาษาดั้งเดิมออกไปทั้งส่วน ซึ่งทำให้เนื้อหาในส่วนดังกล่าวหายไปทั้งหมด ลักษณะดังกล่าวจึงถือเป็นข้อผิดพลาด ซึ่งจะพบว่าได้มักเกิดบ่อยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเนื้อหาส่วนที่ผู้พูด ๆ ด้วยประโยคที่มีความยาวมาก ทำให้ผู้ล่าต้องใช้กลวิธี Omission ช่วยเพื่อละเนื้อหาบางส่วนออกไป ซึ่งในขณะที่ยังละเนื้อหาบางส่วน ไม่ก่อให้เกิดผลเสียใด ๆ และภาษาเป้าหมายยังสามารถถ่ายทอดความหมายได้ครบถ้วน การละเนื้อหาในบางครั้งอาจทำให้ความหมายโดยรวมเสียไปได้เช่นกัน และก่อให้เกิดความผิดพลาดได้ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้แตกต่างจากงานวิจัยอื่น ๆ งานวิจัยของเกล็นและคณะ (Glenn et al, 2003) พบว่าข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้กลวิธี Omission เป็นลักษณะของข้อผิดพลาดที่ปรากฏให้เห็นมากที่สุด สาเหตุอาจเนื่องมาจากการศึกษาของเกล็นและคณะนั้น ศึกษาในระดับประโยค ในขณะที่การศึกษากครั้งนี้ศึกษาข้อผิดพลาดในระดับวจนะ ซึ่งข้อผิดพลาดในลักษณะของการใช้กลวิธี Omission นั้นสามารถปรากฏให้เห็นน้อยลงได้เมื่อศึกษาในระดับวจนะ เนื่องจากในระดับวจนะ แม้จะมีการใช้กลวิธี Omission เกิดขึ้นก็ตามที่ เมื่อศึกษาเนื้อหาโดยรวมแล้วก็ยังสามารถคงความหมายตามภาษาดั้งเดิมได้อยู่ และเมื่อผู้รับฟังได้รับฟังเนื้อหาทั้งหมดครบถ้วนแล้ว มีผู้ล่าจะมีการใช้กลวิธี Omission บ่อยครั้ง แต่ผู้ฟังก็สามารถได้รับเนื้อหาตรงตามภาษาดั้งเดิมได้ สาเหตุของการเกิดข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้กลวิธี Omission นั้นมาพบว่ามีมาจากการที่ผู้ล่าไม่สามารถตามเนื้อหาของผู้พูดได้ทัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของคานจิและชิยบ (Khanji & Shiyab, 2000)

ข้อผิดพลาดที่ปรากฏให้เห็นน้อยที่สุดคือข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้กลวิธี Addition ซึ่งข้อผิดพลาดดังกล่าวปรากฏให้เห็นน้อยอาจเนื่องมาจากลักษณะของผู้ลุ่มโดยทั่วไปนั้นมักต้องการถ่ายทอดความหมายเพียงแก่ตามที่ได้รับฟังมาเท่านั้นโดยไม่พยายามเพิ่มเนื้อหาใด ๆ เพิ่มเติมโดยไม่จำเป็น อย่างไรก็ตามบางกรณีที่ผู้ลุ่มอาจจำเป็นต้องใช้กลวิธี Explanation เพื่อช่วยอธิบายหรือเพิ่มเนื้อหาบางส่วนมากขึ้นเพื่อช่วยให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจเนื้อหาได้มากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามในบางครั้งการใช้กลวิธีดังกล่าวสามารถนำไปสู่ข้อผิดพลาดได้ ตัวอย่างเช่น ในภาษาด้นฉบับว่า “นี่จึงเป็นเหตุผลครบถ้วนที่แต่งงานกันโดยปราศจากพื้นฐานความรักที่มีต่อกัน” ผู้ลุ่มมีการถ่ายทอดความหมายว่า “Some people can get...some people can get married erm...without love **because of they have some hidden reason.**” อันจะเห็นได้ว่าเนื้อหาในส่วนที่เพิ่มเข้ามานั้นไม่มีความเกี่ยวข้องกับภาษาด้นฉบับก่อให้เกิดเป็นข้อผิดพลาดขึ้น สาเหตุอาจมาจากการที่ผู้ลุ่มมีความเข้าใจในเนื้อหาดังกล่าวอยู่แล้ว จึงพยายามมีการอธิบายเนื้อหาในส่วนดังกล่าวเพิ่มขึ้นโดยอาศัยความรู้ที่มีอยู่ ซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาข้อผิดพลาดของเกล็นและคณะ (Glenn et al, 2003) ซึ่งในการศึกษาของเกล็นและคณะเองก็พบว่าข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้กลวิธี Addition เป็นลักษณะของข้อผิดพลาดที่ปรากฏให้เห็นน้อยที่สุดเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตามข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้กลวิธี Addition อาจเกิดขึ้นได้จากปัจจัยอื่นได้เช่นเดียวกับการใช้กลวิธี Explanation เช่น ความรู้ต่อหัวข้อในการลุ่มของผู้ลุ่มเองหรืออื่น ๆ การศึกษาถึงประสบการณ์และทัศนคติของผู้ลุ่มจึงมีความสำคัญที่จะช่วยให้สามารถเข้าใจสาเหตุอันนำไปสู่ข้อผิดพลาดดังกล่าวได้

ในส่วนสุดท้ายนั้น ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาถึงกลวิธีแบบอื่น ๆ ที่ปรากฏให้เห็นในระหว่างการศึกษาการลุ่มแบบต่อเนื่อง เพื่อค้นหาว่าลักษณะของกลวิธีดังกล่าวนี้จะนำไปสู่การเกิดข้อผิดพลาดแบบอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กำหนดตามกรอบการศึกษาด้วยแล้วหรือไม่นั้น ผลการศึกษาพบว่ากลวิธีอื่น ๆ นอกเหนือจากในกรอบของการวิจัยนั้น เมื่อมีการมาศึกษาข้อผิดพลาดในระดับขณะแล้วพบว่า รูปแบบของกลวิธีดังกล่าวนั้นไม่ปรากฏว่าก่อให้เกิดข้อผิดพลาดแต่อย่างใด สาเหตุเนื่องมาจากการที่กลวิธีเหล่านั้นนั้นอาจถูกนำมาใช้โดยผู้ลุ่มเพื่อรับมือสถานการณ์เฉพาะหน้า ซึ่งแม้ผู้ลุ่มจะไม่สามารถถ่ายทอดเนื้อหาทุกอย่างได้ตรงตามภาษาด้นฉบับในขณะนั้น แต่ความหมายโดยรวมทั้งหมดซึ่งจะเห็นได้ชัดในการศึกษาระดับขณะ ยังคงความหมายตามภาษาด้นฉบับได้ ดังนั้นจึงไม่ถือว่าลักษณะดังกล่าวเป็นลักษณะของข้อผิดพลาดแต่อย่างใด

กล่าวโดยสรุปแล้ว ในการลุ่มจะมีการใช้กลวิธีต่าง ๆ ในการลุ่มเข้ามาช่วยอย่างหลากหลาย ซึ่งแม้ในระดับของการใช้คำแล้วอาจจะไม่เหมือนหรือแตกต่างกับภาษาด้นฉบับไปบ้าง แต่โดยทั่วไปแล้วก็ยังสามารถถ่ายทอดความหมายออกมาได้ตรงกับภาษาด้นฉบับหรือสอดคล้อง

กับภาษาต้นฉบับอยู่ แม้ว่าการใช้กลวิธีนั้นบางครั้งจะนำไปสู่ข้อผิดพลาดในระดับของการใช้คำซึ่งทำให้รูปแบบของภาษาเป้าหมายไม่เป็นไปตามภาษาต้นฉบับ แต่ในบางครั้งข้อผิดพลาดเล็กน้อยบางอย่างที่ไม่ร้ายแรงนั้นก็สามารถละเลยได้ ตราบใดที่ความผิดพลาดนั้น ๆ ไม่ก่อให้เกิดปัญหาต่อการเข้าใจความหมายของผู้รับฟัง พาร์ค (Parks, 1982, p. 131) ดังนั้นในการล่ามแล้ว การเน้นถ่ายทอดความหมายออกมาให้ได้ โดยได้เนื้อหาใจความในภาษาเป้าหมายที่สอดคล้องกับภาษาต้นฉบับมากที่สุด จึงถือเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

การศึกษานี้มีข้อจำกัดเนื่องจากแหล่งข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ได้มีจำนวนจำกัดจึงทำให้สามารถศึกษาสถานการณ์ที่มีการล่ามต่อเนื่องที่เกี่ยวข้องกับทางศาสนาได้เพียงตัวอย่างเดียวและมีการจำกัดโดยเน้นศึกษาแต่เพียงการล่ามต่อเนื่องที่มีเนื้อหาทางศาสนาคริสต์เท่านั้น หากมีการทำการวิจัยต่อเนื่องไปในอนาคตควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการศึกษาในครั้งนี้กับการล่ามแบบต่อเนื่องในการเทศนาในโอกาสหรือสถานที่อื่น ๆ เพิ่มเติม และควรมีการศึกษากการล่ามแบบต่อเนื่องที่เกิดขึ้น โดยมีเนื้อหาอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับทางศาสนาเพื่อเปรียบเทียบลักษณะของการใช้กลวิธีและลักษณะการเกิดขึ้นของข้อผิดพลาดในการล่ามแบบต่อเนื่องในรูปแบบหรือโอกาสอื่นที่แตกต่างกันออกไป เนื่องจากการล่ามในเนื้อหาประเภทหนึ่งอาจให้ผลการศึกษาแตกต่างไปจากการล่ามเนื้อหาอีกประเภทหนึ่งได้ นอกจากนั้นแล้วควรมีการศึกษาถึงการใช้กลวิธีการล่ามต่อเนื่องเปรียบเทียบกับกลวิธีในการล่ามแบบอื่น ๆ เช่น การล่ามแบบปัจจุบันทันด่วน (Simultaneous Interpretation) เพื่อเปรียบเทียบผลของกลวิธีและศึกษาข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น โดยการศึกษาเปรียบเทียบดังกล่าวจะสามารถช่วยขยายขอบเขตความเข้าใจถึงประโยชน์ของกลวิธีการล่ามต่าง ๆ ไปจนถึงลักษณะการนำมาใช้งานได้มากขึ้นและยังสามารถตระหนักถึงลักษณะของการเกิดข้อผิดพลาดในการล่ามต่าง ๆ เพื่อศึกษาทำความเข้าใจและหาวิธีรับมือได้ต่อไป

งานวิจัยนี้ยังไม่ได้ทำการศึกษาถึงลักษณะพฤติกรรมของล่ามที่ก่อให้เกิดความผิดพลาดในการล่ามต่อเนื่องขึ้นอย่างละเอียด เพื่อให้สามารถเข้าใจถึงลักษณะของความผิดพลาดและสาเหตุที่ก่อให้เกิดความผิดพลาดได้อย่างชัดเจน ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการสัมภาษณ์ล่ามผู้ทำหน้าที่ในการล่ามในครั้งนั้น ๆ ไปจนถึงประวัติทางด้านการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงานของล่ามที่ทำหน้าที่ดังกล่าวให้ชัดเจนเสียก่อนและยังต้องมีการศึกษาพฤติกรรมในระหว่างการล่าม

ที่ก่อให้เกิดความผิดพลาดของถ้ามั่น เช่น การตัดสินใจ ความรู้ในเนื้อหาที่ทำการถ้ามั่นและอื่น ๆ เพื่อหาสาเหตุว่า ความผิดพลาดในส่วนนั้น ๆ เกิดขึ้นมาจากสาเหตุอะไร

นอกจากนั้นแล้วอาจจะต้องมีการศึกษาถึงลักษณะของข้อผิดพลาดแบบอื่น ๆ ซึ่งอาจจะไม่ได้เกิดมาจากการใช้กลวิธีในการถ้ามั่นก็ได้ เช่น ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการออกเสียง ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่อาจจะไม่ถูกต้องตามรูปแบบทางไวยากรณ์ของภาษาเป้าหมายเสียทีเดียว และข้อผิดพลาดในลักษณะอื่น ๆ อย่างละเอียด เพื่อจำแนกระหว่างข้อผิดพลาดซึ่งสามารถละเลยได้เนื่องจากความหมายโดยรวมของเนื้อหาในภาษาเป้าหมายยังคงสอดคล้องกับภาษาต้นฉบับ กับข้อผิดพลาดซึ่งเป็นปัญหาร้ายแรงซึ่งอาจมีผลทำให้เนื้อหาโดยรวมเสียไปและมีผลทำให้การถ่ายทอดความหมายของภาษาเป้าหมายแตกต่างไปจากภาษาต้นฉบับได้